

4153 Forspørgsel til

Krigsministeren. 4154

fit den tilfærelselige Tilgang, og dels at den Tilgang, som Klassen fit, kom til at bestaa af saadanne Personer, der vare i Stand til at udfylde den Tjenestepligt, som paahviler dem. Justitsministeriet har efterkommet Krigsministeriets Opfordring, men Sæssionerne have svaret, at det har været forbundet med den største Besværlighed omkring i Distrikterne at opdrive det dertil kvalificerede fornødne Antal, og de have dog været saa lidet nøielseende med den legemlige Udvikling, hvoraf de til denne Klasse Udtagne vare i Besiddelse, at man hyppigt, naar de afgaves til Uddannelse ved Rytterregimenterne, ikke engang have været i Stand til at afvente den administrativt foreskrevne Tid, inden hylften de maatte stilles for en Kasationskommission, hvorimod man med Hensyn til flere af disse Individer meget tidligere er kommen til den Overbevisning, at de ikke vare i Stand til fyldestgjørende at passe Tjenesten, eller at i alt Fald deres Legeme vilde lide derved. Om dette ligger i en urigtig Bedømmelse fra Sæssionens Side, kan jeg ikke udtale mig om; det kan muligvis ogsaa ligge i, at man tager alfor Mange med til Udfylde af Hærens Rækker, og at man er alfor omhyggelig for, at Alt, hvad nogenlunde egner sig dertil, kan komme ind som egentlige Kombattanter. — Det ærede Medlem udtalte, at den Artikel, som flere Gange i Dag har været omtalt, efter hvad han nu har erfaret, skulde have et officielt Præg, men jeg veed ikke, hvorfra det ærede Medlem har faaet denne Overbevisning. Jeg modsagde det, forsaavidt Præget skulde hentes fra Krigsministeriet, men i Dvrigt har jeg ikke den fjerneste Sde om, hvorfra Artiklen skrives sig. — Naar det ærede Medlem dernæst fremdrog et enkelt Punkt af denne, som omhandler, hvorledes man behandler Premierlieutenanter, tror jeg, at han var fuldstændigt paa Vilspor. Jeg husker ikke Ordene ganske nøie, men jeg fetter neppe meget, naar jeg siger, at Artiklens Forfatter ikke har høvt de Premierlieutenanter for Die,

som faae deres Afsted, fordi de ere uskiftede til egentlig Krigstjeneste, i alt Fald stillet Forholdet for deres Vedkommende sig ganske anderledes end for dem, som uden saadan Grund søge Afsted fra Krigstjenesten. Det samme Hensyn, som jeg har søgt at gjøre gjældende for Underkorporaler, Korporaler, Underofficersklassen og Sekondlieutenanter, bør ogsaa gjøres gjældende for Premierlieutenanters Vedkommende, nemlig, at de ikke skulle kunne gjøres til menige Militærarbejdere, naar de uden egen Skyld blive uskiftede til at gjøre Tjeneste som Kombattanter. Der er for Dvrigt fra Krigsministeriets Side gjort Alt, hvad jeg tror helligvis kan forlanges af det, for at lette de Hestepassere, som saaledes, extraordinaert blive indkaldte udenfor den almindelige Indkaldelsestid, og jeg skal her tillade mig at meddele adskillige Bestemmelser, som ere udgaaede fra Krigsministeriet. Under 19de November 1869 lod Krigsministeriet udgaa Ordre, hvori fastsattes nærmere Regler for Fordelingen af Hestepassere. I denne Ordre er der tillige givet følgende Bestemmelser: „Hestepassere, der møde efter befaleet Tid eller som Erstatning for Udeblevne, Raserede eller Døde, forblive ved vedkommende Rytterregiment indtil 2 Maanedes efter Mødedagen, for at uddannes indtil 10de Januar ved Regimentskolen, fra 11te Januar ved en af Linieeskadronerne.“ Dette er sket, for at disse Mænd kunde blive saa hurtigt uddannede som muligt, uagtet denne hurtige Uddannelse ved Rytterregimenterne af Hestepassere gjør alle saa lidt Afbræk i Tjenestegangen, der lægger et usforholdsmæssigt Beslag paa Befalingsmændenes Tid. Det hedder endvidere: „Medens som Følge heraf de til 2den Gruppe henførte Hestepassere, der ere mødte efter den 1ste November, ikke skulle afgaa eller overgaa som Dviede til den Afdeling, som de ved den af Generalkommandoen foretagne Fordeling ere tildelede, forinden de have været 2 Maanedes under Uddannelse efter Mødedagen, vil der dog ikke kunne holdes